

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Варна, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова
Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Диана В. Джамбазова Въззивно гражданско дело № 20233000500331 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от пълномощника на М. Т. Х. от гр. Варна срещу решение № 616/23.05.2023 г. по гр.д.№ 1588/2022 г. на Окръжен съд – Варна, с което е отхвърлен иска, предявен срещу бившата му съпруга П. Д. М. за определяне на по-голям дял – 9/10 от общото им имущество, на основание чл.29, ал.3 от СК и са присъдени разноските по делото. Оплакванията са за неправилност поради нарушение на закона, с молба за отмяна и за постановяване на ново решение по съществото на спора, с което искът да бъде уважен.

В подаден писмен отговор и в съдебно заседание, пълномощникът на ответницата оспорва въззивната жалба и изразява становище за правилност на решението.

Въззивната жалба и отговорът са подадени в срок и от надлежни страни и са процесуално допустими. След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, Варненският апелативен съд приема за установено следното:

Предявен е иск от М. Т. Х. срещу П. Д. М. за определяне на по-голям дял - 9/10 от общото им имущество, състоящо се от два апартамента и два леки автомобила, подробно описани в исковата молба - с твърдение, че

приносът на ищеца в придобиването значително надхвърля приноса на ответницата, с правно основание чл.29, ал.3 СК.

Оспорвайки изцяло иска, ответницата твърди собствен принос в отглеждане на децата и в домакинството и получаване на средства от трудова и търговска дейност в ЕТ "Д. М." и в дружеството на ищеца; твърди, че семейството е спестило разноски за отглеждане на децата и за издръжка на домакинството, предвид помощта от майка ѝ и средства, получани от баща ѝ.

Не се спори между страните, установява се от приложените писмени доказателства, че страните по делото са бивши съпрузи, чийто брак, сключен с акт за граждански брак № */* г., е прекратен с влязло в сила на 18.07.2021 г. решение по гр.д.№ 6075/2021 г. на ВРС - 33 с-в. Безспорно е, че от брака си страните имат родени три деца – А., род. На * г., Т., род. На * г. и П., род. На * г.

Изхождайки от същността на иска по чл.29, ал.3 от СК, съдът приема, че предмет на делото е правото да се иска промяна в квотите на бившите съпрузи в цялото придобитото общо имущество, а не по отношение на конкретни вещи. Следователно, предмет на доказване са твърденията за доходи относно придобиване на цялото имущество и съотношението на приносите на бившите съпрузи.

Показанията на свидетелката В.М. - майка на ответницата, установяват, че след раждането на първите две деца, ответницата е живяла при родителите си и била издържана от тях общо седем месеца; през лятото трите деца им гостували в Бургас за повече от месец; свидетелката пребивавала във Варна около седмица всеки месец, за да помага при отглеждането на децата; със съпруга ѝ носели продукти на семейството. Свидетелката установява, че ходила с децата на почивки в К. три пъти за по около две седмици; за всеки празник тя и съпруга ѝ правели подаръци, бащата на ответницата подарил на семейството сума за екскурзия в чужбина; подарил на семейството лек автомобил, видеокамера и съдомиялна машина за сватбата. Същата свидетелка излага, че ответницата ходела на търгове с ищеца, работела за баща си само по няколко часа на ден, но инцидентно, а при ищеца работила 2-3 месеца.

Свидетелката М. Ж. - майка на ищеца установява, че гледала две от децата от средата на 1998 г., до м. септември 2000 г.

Свидетелката С. С. - братовчедка на ищеца сочи, че гледала децата и почиствала дома на страните от началото на зимата през 2000 г. до края на 2002 г. и после няколко месеца през 2003 г.

Ищецът признава, че майката на ответницата е дала на децата по 5 000 евро, когато навършили пълнолетие и тези суми са още налични по сметките.

Назначената съдебно-икономическа експертиза представя заключение, прието от съда за обективно и компетентно дадено, съобразно което приносите на съпрузите са сравнени преди и след деноминацията поотделно.

Приносът на ищеца преди деноминацията, посочен от вещото лице - 306 500 лв., следва да бъде намален с половината от стойността на подаръците - 1500 лв., а този на ответницата - 2 027 330.78 лв. - със стойността на съдомиялната машина от 1000 лв. и с 2500 лв. - стойността на подаръците на децата. Следователно, съотношението на приносите преди деноминацията е 13 % за ищеца и 87 % за ответницата.

Приносът на ищеца след деноминацията, съобразно заключението - 745 807.39 лв. следва да бъде намален с 10 704.50 лв. - разноси за гледане на децата; Материалният принос на ответницата след деноминацията - 73 806.27 лв., следва да бъде намален с 23 702.50 лв. - стойността на подаръците на децата и с 5000 лв. стойността на екскурзията в Париж. Съотношението на приносите след деноминацията е 94 % за ищеца и 6 % за ответницата, като периодът след деноминацията е три пъти по-дълъг.

Следователно, средно съотношението между материалните приноси от преди и след деноминацията е около 74 % за ищеца и около 26 % за ответницата.

Доказателствата по делото установяват, че в първите години след сключването на брака, страните са били подкрепяни основно от родителите на ответницата, която - след раждането на всяко от трите деца, е получавала помощ за отглеждането им.

Дори да се приеме, че ищецът е полагал някакви грижи за децата, приносът му е минимален, с оглед доказателствата по делото. Предвид факта, че в семейството на страните са били отгледани три деца, като грижи за тях е полагала основно ответницата, макар и с помощ от трети лица, следва извод, че съотношението на нематериалните приноси е 30 % за ищеца и 70 % за ответницата. Двете форми на принос имат еднаква тежест; не е доказан по-голям принос за ищеца в придобиване на общо имущество, поради което искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. Първоинстанционният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на спора, въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата сумата от 4000.00 лв – разноси за настоящата инстанция, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

По изложените съображения, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 616/23.05.2023 г. по гр.д.№ 1588/2022 г. на Окръжен съд – Варна.

ОСЪЖДА М. Т. Х., ЕГН ***** от гр.В., ул. "*" № *, вх.* ет.*, ап.*, ДА ЗАПЛАТИ на П. Д. М. сумата 4000.00 /четири хиляди/ лв., разноси по

списък, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____